

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: **X**, narozený X
státní příslušnost Syrská arabská republika
bytem X
zastoupený Organizací pro pomoc uprchlíkům, z.s.
sídlem Poděbradská 173/5, 190 00 Praha 9

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, IČ 000 07 064
sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 12. 2024,
č. j. OAM-1050/ZA-ZA11-P05-2022

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 12. 2024, č. j. OAM-1050/ZA-ZA11-P05-2022, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení
- II. Žalovaný je povinen nahradit zástupci žalobce náklady řízení ve výši 249 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Odůvodnění:

1. V této azylové věci se soud zabývá určením okamžiku vydání rozhodnutí ve věci samé a v souvislosti s tím posouzením, zda správní orgán náležitě a aktuálně zjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, právě k datu vydání rozhodnutí. To vše za situace relativně dynamických změn v zemi původu žadatele o azyl.

I. Shrnutí stavu věci ve správním řízení

2. Rozhodnutím žalovaného označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále „*napadené rozhodnutí*“) nebyla žalobci udělena mezinárodní ochrana dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v rozhodném znění (dále „*zákon o azylu*“), neboť dle žalovaného nebyly naplněny zákonné podmínky pro její udělení.
3. S napadeným rozhodnutím žalobce nesouhlasil.

II. Žaloba

4. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou podanou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „*s. ř. s.*“) ve spojení s § 32 zákona o azylu. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
5. Namítal, že napadené rozhodnutí, které bylo vydáno až po pádu režimu Bashara Asada (dále také „*Asadův režim*“), k němuž došlo v zemi původu žalobce začátkem prosince 2024, nezohledňuje nový vývoj situace v Sýrii. Tvrdil, že nelze předvídat, zda je návrat do Sýrie bezpečný či nikoliv. Odkazoval na stanovisko UNHCR k návratům do Sýrie z prosince 2024, které vyzývalo státy, aby pozastavily nucené návraty syrských obyvatel do Sýrie do doby, než se tamní situace stabilizuje. Ze stanoviska citoval.
6. Dle žalobce nebylo napadené rozhodnutí vydáno dne 2. 12. 2024, ale až dne 6. 2. 2025, kdy došlo na základě písemné výzvy k jeho převzetí žalovaným [dle § 24a odst. 1 zákona o azylu ve spojení s § 71 odst. 2 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále „*správní řád*“)], případně dne 21. 1. 2025, kdy došlo k předání písemné výzvy k vyzvednutí napadeného rozhodnutí k poštovní přepravě (dle § 27 odst. 9 zákona o azylu ve znění účinném od 1. 7. 2023). Žalovaný vycházel ze zcela neaktuálních informací o zemi původu žalobce. Žalovaný měl vyčkat s vydáním rozhodnutí do doby, než se situace v Sýrii uklidní a bude možné posoudit bezpečnost návratu žalobce domů. Žalobce dále odkazoval na čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice, dle které má soud povinnost věc posuzovat úplně a ex nunc, včetně povinnosti zohlednit nové skutečnosti, které nastaly po vydání napadeného rozhodnutí. V tomto případě je však dle žalobce namíste napadené rozhodnutí zrušit, neboť jinak by soud nahrazoval činnost žalovaného.
7. Žalobce dále nesouhlasil se závěrem žalovaného, že žádost o mezinárodní ochranu byla podána účelově pouze s cílem legalizovat si pobyt v České republice. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále „*NSS*“) namítal, že také snaha o legalizaci pobytu na území ČR sama o sobě k neudělení mezinárodní ochrany nepostačuje. Povinností žalovaného bylo posoudit splnění zákonných podmínek pro udělení mezinárodní ochrany. Zdůraznil svá tvrzení uvedená v rámci pohovoru, tedy že do Sýrie se vrátil z důvodu potřeby péče o nemocného otce, o kterého se jako jediný z rodiny mohl postarat. Skutečnost, že žalobce ani jeho rodina během pobytu v Sýrii neutrpěli dosud žádnou újmu, není důkazem

o neopodstatněnosti jeho obav z návratu do země jeho původu z důvodu špatné bezpečnostní situace.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v odůvodnění napadeného rozhodnutí. U žalobce nebyly naplněny důvody pro udělení mezinárodní ochrany v jakékoliv formě. Odkázal zejména na údaje, které žalobce poskytl správnímu orgánu dne 28. 11. 2022, a na protokol o pohovoru ze dne 1. 12. 2022. Poukázal na skutečnost, že aktuální žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je v pořadí druhou žádostí. Na základě první žádosti byla žalobci rozhodnutím ze dne 13. 11. 2015 udělena doplňková ochrana na 24 měsíců dle § 14a zákona o azylu. V této době žalobce nesplňoval důvod pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu. Dne 11. 2. 2016 doplňková ochrana žalobce zanikla, neboť se jí vzdal. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce jako hlavní důvod podání žádosti uváděl bezpečnostní situaci v zemi původu, zabýval se žalovaný bezpečností situací v Sýrii k datu vyhotovení rozhodnutí, tj. 2. 12. 2024, velmi podrobně, a to zejména z hlediska možných důvodů pro udělení doplňkové ochrany.
9. Žalovaný připustil nestabilitu a dynamický vývoj situace v zemi původu žalobce po pádu režimu Bashara Asada dne 8. prosince 2024. Napadené rozhodnutí vzhledem k datu jeho vyhotovení (tj. dne 2. 12. 2024) neobsahuje zhodnocení situace v zemi původu žalobce, která nastala po pádu Asadova režimu. Žalovaný nebyl schopen sled pozdějších událostí předjímat a do odůvodnění napadeného rozhodnutí zakomponovat.
10. Žalovaný nespороval datum vydání napadeného rozhodnutí, které označil žalobce. Dvoutměsíční prodlevu mezi písemným vyhotovením napadeného rozhodnutí a jeho předáním žalobci odůvodňoval odkazem na pozastavení advokátní praxe právního zástupce žalobce a vypravení novém výzvy k převzetí vyhotoveného rozhodnutí, která byla adresována žalobci.
11. Žalovaný dále poukázal na desítky zpráv UNHCR týkající se dynamického vývoje v Sýrii. Příkladem uváděl zprávu z 17. 3. 2025 týkající se návratu syrských uprchlíků do země původu. K vyjádření dále přiložil mapu vypracovanou UNHCR znázorňující pohyb navracějících se Syřanů do jednotlivých částí Sýrie a informaci Ministerstva zahraničních věcí k situaci v Sýrii z 25. 2. 2025. Dále odkazoval na výsledky průzkumu UNHCR k záměrům syrských uprchlíků ohledně jejich návratu do Sýrie z února 2025. Dle žalovaného neexistuje důvod bránící žalobci v návratu do země původu, kde žije jeho manželka a synové.
12. Žalovaný měl za to, že napadené rozhodnutí je k datu jeho vyhotovení zákonné a odpovídající skutkovému stavu. Proto závěrem navrhl zamítnutí žaloby, pokud soud s ohledem na vyhodnocení současného stavu v zemi původu žalobce nedospěje k jinému závěru v rámci ex nunc přezkumu.

IV. Přezkum věci soudem

13. Soud předně uvádí, že vzhledem k novelizaci zákona o azylu, která byla provedena zákonem č. 173/2023 Sb., který nabyl účinnosti dne 1. 7. 2023, je třeba nejprve dle přechodných ustanovení k výše uvedenému zákonu určit, podle jakého znění azylového zákona bude v této věci postupovat.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

14. Dle čl. II bodu 1. zákona č. 173/2023 Sb. platí, že *řízení podle zákona č. 325/1999 Sb. a řízení podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve věci rozhodnutí vydaného podle zákona č. 325/1999 Sb. zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne pravomocně neskončená se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posuzují podle zákona č. 325/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; v těchto řízeních se však postupuje podle § 3d odst. 2 a 3, § 15 a 25 a § 87 odst. 1 zákona č. 325/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.*
15. V dané věci bylo azylové řízení zahájeno dne 28. 11. 2022 a pravomocně skončeno dne 6. 2. 2025, kdy bylo napadené rozhodnutí doručeno žalobci. Azylové řízení tedy bylo zahájeno přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 173/2023 Sb. a pravomocně nebylo skončeno do dne nabytí účinnosti zmíněné novely. Soud tedy postupoval dle zákona o azylu ve znění účinném do 30. 6. 2023, které neobsahovalo ustanovení § 27 odst. 9 výslovně upravující určení okamžiku vydání rozhodnutí ministerstva.
16. Z předloženého spisu zjistil soud následující pro věc rozhodné skutečnosti.
17. Dne 28. 11. 2022 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Jde o v pořadí druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany. K první žádosti podané dne 26. 5. 2015 byla žalobci poskytnuta doplňková ochrana dle § 14a zákona o azylu na 24 měsíců, a to rozhodnutím ze dne 13. 11. 2015, č. j. OAM-493/ZA-ZA02-P17-2015, které nabylo právní moci dne 26. 11. 2015. Azyl podle § 12, § 13 a § 14 zákona o azylu žalobci udělen nebyl. Dne 11. 2. 2016 doplňková ochrana žalobci dle § 18 písm. c) zákona o azylu zanikla, neboť se jí vzdal.
18. Jako důvod podání současné žádosti o udělení mezinárodní ochrany uváděl žalobce obavu o bezpečí v souvislosti s válečným stavem v zemi jeho původu. Dle žalobce je nebezpečno v celé Sýrii, celý stát je v rozkladu. Syrský režim, resp. stát jako by neexistoval. V zemi původu žalobce vládnou milice a vojenské organizace, operují zde zahraniční armády. Lokální milice bojují proti sobě, po lidech chtějí peníze. Vojenské milice sebraly žalobci auto. K tomu soud poznamenává, že vzhledem k datu podání žádosti je zřejmé, že žalobce popisoval situaci v zemi jeho původu před pádem Asadova režimu.
19. V dané věci je podstatné, že žalobce je státním příslušníkem Syrské arabské republiky, arabské národnosti a vyznává ortodoxní pravoslavné křesťanství. Není členem žádné politické strany ani skupiny. Je zdravý a ženatý. Jeho manželka a tři synové žijí v Sýrii, ve městě X, kde naposledy žil i žalobce. Do České republiky žalobce přiletěl dne 23. 11. 2022 na turistické vízum. V České republice pobýval již v letech 2015 a 2016, a to na základě doplňkové ochrany. Z důvodu těžkých zdravotních problémů svého otce se doplňkové ochrany vzdal a vrátil se do Sýrie, aby se o otce postaral. Cílem žalobce je dostat do České republiky i manželku a syny. V České republice žijí i žalobcovi sourozenci. Přáním žalobce je žít společně s nimi a pracovat pro bratra. Žalobce neměl problémy se syrským režimem v X, vyloučil problémy se syrskou státní správou, soudy, policií, armádou. Nebyl trestně stíhán ani vězněn.
20. O žádosti žalobce rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, které bylo písemně vyhotoveno dne 2. 12. 2024. V dané věci byly vydány dvě výzvy k převzetí rozhodnutí dle § 24a zákona o azylu. První dne 3. 12. 2024, tedy v době, kdy byl žalobce zastoupen právním zástupcem, a podle jejího obsahu mělo dojít k převzetí napadeného rozhodnutí dne 7. 1.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

2025. Z důvodu pozastavení výkonu advokacie právnímu zástupci žalobce dne 31. 12. 2024 vyhotovil žalovaný v pořadí druhou výzvu k převzetí rozhodnutí datovanou dnem 21. 1. 2025, dle které mělo dojít k převzetí napadeného rozhodnutí dne 6. 2. 2025. Dle doložky na napadeném rozhodnutí byla tato druhá výzva vypravena dne 21. 1. 2025 a dle doručenký byla žalobci doručena do vlastních rukou dne 25. 1. 2025. Napadené rozhodnutí si žalobce dne 6. 2. 2025 převzal a tohoto dne nabylo právní moci.

21. Dne 8. 12. 2024 došlo v zemi původu žalobce k pádu režimu Bashara Asada. S tím byla spojena podstatná změna bezpečnostní situace v zemi původu žalobce. Vývoj situace byl a je dynamický.
22. Dle § 2 odst. 1 písm. a) zákona o azylu *se pro účely tohoto zákona rozumí mezinárodní ochranou ochrana poskytnutá na území cizinci formou azylu nebo doplňkové ochrany*. Ustanovení § 12 až § 14b zákona o azylu vymezují důvody udělení azylu a doplňkové ochrany.
23. Dle § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu *vydáním rozhodnutí se rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: "Vypraveno dne:"*.
24. Dle § 24a odst. 1 zákona o azylu *stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí se účastníku řízení ve věci mezinárodní ochrany doručí v místě a čase stanoveném v písemné výzvě k převzetí rozhodnutí*.
25. Zákon o azylu ve znění, které je pro posouzení dané věci rozhodné (viz výše), neobsahoval výslovné ustanovení, které by stanovilo, kdy dochází k vydání rozhodnutí ve věci samé. Až zákon č. 173/2023 Sb., kterým byl azylový zákon novelizován, zařadil do azylového zákona ustanovení § 27 odst. 9, dle kterého *vydáním rozhodnutí se rozumí předání písemné výzvy k převzetí rozhodnutí podle § 24a odst. 1 k poštovní přepravě nebo jinak k doručení; na rozhodnutí se tato skutečnost vyznačí slovy "Výzva vypravena dne:"*.
26. Soud má za to, že při absenci právní úpravy týkající se určení dne vydání rozhodnutí v pro věc rozhodném znění azylového zákona je třeba podpůrně postupovat dle § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu, které upravuje vydání správního rozhodnutí. Dle soudu, ve shodě se stanoviskem obou účastníků řízení, došlo k vydání napadeného rozhodnutí dne 6. 2. 2025, kdy žalovaný žalobci předal a žalobce převzal napadené rozhodnutí. Rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany se nedoručuje poštou. Doručuje se osobně v místě a čase stanoveném v písemné výzvě k převzetí rozhodnutí (§ 24a odst. 1 zákona o azylu). Za den vydání rozhodnutí je proto třeba považovat den jeho předání žalobci ze strany žalovaného. Tohoto dne byl totiž správním orgánem učiněn úkon směřující k jeho doručení, který byl svými účinky obdobný předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k poštovní přepravě. Od tohoto dne totiž žalovaný nemohl obsah rozhodnutí již změnit. K tomu srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 2. 6. 2021, č. j. 41 Az 31/2020-72 a ze dne 31. 1. 2023, č. j. 41 Az 20/2022-22.
27. Soud nad rámec výše uvedeného poznamenává, že i podle nyní účinného znění zákona o azylu, který v § 27 odst. 9 za okamžik vydání rozhodnutí označuje předání písemné výzvy k převzetí rozhodnutí podle § 24a odst. 1 k poštovní přepravě nebo jinak k doručení, by k vydání napadeného rozhodnutí došlo dne 21. 1. 2025, tedy až po pádu Asadova režimu.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

28. Pro rozhodování správního orgánu je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí. (k tomu srov. rozsudek NSS ze dne 16. 8. 2018, č. j. 1 As 165/2018-40 a rozsudek ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 68/2008-126, zejména body 36 a 37).
29. Napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 6. 2. 2025. Žalovaný však při rozhodování patrně vycházel ze skutkového stavu ke dni písemného vyhotovení napadeného rozhodnutí, tedy ke dni 2. 12. 2024. Podkladem pro zjištění politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v zemi původu žalobce byly zprávy z období od října 2023 do října 2024. Situaci v zemi původu žalobce nastalou v důsledku pádu Asadova režimu žalovaný nezjišťoval (a logicky ani nezohlednil), ačkoliv k pádu uvedeného režimu došlo dne 8. 12. 2024, tedy přibližně 2 měsíce před vydáním napadeného rozhodnutí. Ze stanoviska UNHCR k návratům do Sýrské arabské republiky z prosince 2024, předloženého žalobcem spolu s žalobou, které bylo učiněno předmětem dokazování v řízení před soudem, bylo soudem zjištěno, že s pádem Asadova režimu byla spojena nikoli nepodstatná změna bezpečnostní situace v zemi původu žalobce. UNHCR upozorňovala na dynamickou situaci v Sýrii, vyzvala státy k pozastavení vydávání negativních rozhodnutí ve věci žádostí o mezinárodní ochranu sýrských státních příslušníků, resp. k jejich nucenému nevracení do žádné části Sýrie, a to do doby stabilizace situace v Sýrii a dostupnosti spolehlivých informací o bezpečnostní a lidskoprávní situaci, které jsou předpokladem k provedení úplného posouzení potřeby přiznání statusu uprchlíka. V době vydání napadeného rozhodnutí, vzhledem k dataci uvedeného stanoviska, tedy byla uvedená zpráva již dostupná, a žalovaný ji mohl jako podklad pro napadené rozhodnutí učinit součástí spisového materiálu a následně hodnotit.
30. Zprávy, na které odkazoval žalovaný ve vyjádření a z nichž citoval, stejně jako Informace MZV ČR ze dne 24. 2. 2025, byly vydány až po vydání napadeného rozhodnutí. To platí i o soudem opatřené zprávě o zemi původu žalobce vydané EUAA z března 2025 a zástupkyní žalobce předložené zprávy ze serveru novinky.cz nazvané „V Sýrii se terčem krvavých masakrů stala další menšina, vraždí se drúzové“. Žalovaný z nich tedy nemohl při rozhodování ve věci vycházet. Informace MZV ČR a zpráva EUAA z března 2025 nicméně podporují závěry stanoviska UNHCR, že bezpečnostní podmínky v zemi původu žalobce se po pádu Asadova režimu v jednotlivých oblastech různým způsobem měnily i zhoršily, a informují o útocích na náboženské menšiny, o nárůstu sektářského napětí a sociální nesnášenlivosti.
31. Žalovaný jako správní orgán byl svým rozhodnutím vázán až od doby vydání napadeného rozhodnutí (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2011, č. j. 7 As 23/2011-82). Do té doby tedy mohl a v souvislosti s podstatnou změnou situace v zemi původu žalobce měl přistoupit k doplnění aktuálních podkladů o situaci v zemi původu žalobce do správního spisu a následně k vydání rozhodnutí odpovídajícího zjištěnému skutkovému stavu. To však žalovaný neučinil, a tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu).
32. Vzhledem k tomu, že si žalovaný neobstaral aktuální podklady o situaci v zemi původu žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí, porušil ustanovení o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Proto soud přistoupil dle § 78 odst. 1 s. ř. s. k jeho zrušení.

33. Soud nepřistoupil k úplnému a ex nunc posouzení skutkové a právní stránky věci místo žalovaného, neboť v dané věci nenastaly nové skutečnosti relevantní z hlediska mezinárodní ochrany až po vydání napadeného rozhodnutí, ale již před jeho vydáním, což mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Nezákonost napadeného rozhodnutí mohl soud v soudním řízení správním stěžít napravit.

V. Závěr a náklady řízení

34. Soud shrnuje, že žalovaný byl povinen zjistit skutkový stav věci ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaný v dané věci vycházel ze skutkového stavu, tedy bezpečnostní situace v zemi původu žalobce, ke dni písemného vyhotovení napadeného rozhodnutí a nezohlednil následnou změnu situace spojenou s pádem režimu, k níž došlo v době mezi písemným vyhotovením a vydáním napadeného rozhodnutí. Uvedeným postupem porušil žalovaný ustanovení o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Proto soud napadené rozhodnutí dle § 78 odst. 1, 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
35. V dalším řízení bude na místě, aby žalovaný doplnil spisový materiál o aktuální zprávy o zemi původu žalobce, učinil z nich azylově relevantní skutková zjištění především o bezpečnostní situaci v zemi původu žalobce a následně ve věci samé znovu rozhodnul. Ve světle měnící se a nestabilní bezpečnostní situace v zemi původu žalobce dle soudu klesá význam hodnocení toho, z jakých důvodů se v minulosti žalobce vzdal mezinárodní ochrany a odcestoval do Sýrie.
36. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle zásady úspěchu ve věci dle § 60 odst. 1 s. ř. s. Úspěšný byl žalobce, proto byla jeho zástupci, Organizaci pro pomoc uprchlíkům, z.s. (dále také „OPU“), přiznána náhrada nákladů řízení před soudem. OPU doložil hotové výdaje spojené s cestou k jednání soudu konanému dne 11. 6. 2025 a zpět v celkové výši 249 Kč. Náhradu těchto skutečně a účelně vynaložených nákladů soud OPU přiznal.
37. OPU jakožto osoba nevykonávající specializované právní poradenství podle zvláštních zákonů ve smyslu § 35 odst. 2 s. ř. s. nemá právo na odměnu za zastupování ani právo na paušální náhradu hotových výdajů dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). K tomu srov. rozsudek NSS ze dne 8. 2. 2021, č. j. 5 Azs 166/2020-54 a dále rozsudek NSS ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 As 135/2015-79, v němž se sice NSS vyjadřoval k náhradě nákladů řízení stanovených paušální částkou podle advokátního tarifu u procesně nezastoupeného žalobce, nicméně uvedený rozsudek je dle soudu na daný případ přiměřeně aplikovatelný.
38. V rozsudku č. j. 6 As 135/2015-79 NSS rovněž vyloučil přenositelnost důvodů nálezu pléna Ústavního soudu ze dne 7. 10. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 39/13, č. 275/2014 Sb., na rozhodování o náhradě nákladů řízení ve věcech správního soudnictví. Nález Ústavního soudu ze dne 20. 6. 2017, sp. zn. II. ÚS 3394/16, na který poukazoval žalobce v podání ze dne 18. 6. 2025, odkazuje na v předchozí větě uvedený nález pléna Ústavního soudu a vychází z jeho závěrů. Jeho aplikace na danou věc je tedy rovněž vyloučena.
39. Vzhledem ke komplexnosti právní úpravy týkající se nákladů řízení v § 57 až § 61 s. ř. s. byla NSS vyloučena i aplikace § 151 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále „o. s. ř.“), dle kterého *účastníku, který nebyl v řízení zastoupen zástupcem podle § 137 odst. 2 a*

který nedoložil výši hotových výdajů svých nebo svého jiného zástupce, přizná soud náhradu v paušální výši určené zvláštním právním předpisem, kterým je vyhláška č. 254/2015 Sb.

40. Vzhledem k výše uvedenému požadovanou paušální náhradu hotových výdajů za tři úkony právní služby (převzetí věci, podání žaloby, účastní na jednání) po 450 Kč za každý z nich soud OPU jako osobě nevykonávající specializované právní poradenství dle § 35 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal. Lhůta k plnění byla stanovena podle § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 17. červen 2025

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra v. r.
soudce